

Astăzi, Duminică, 1 Martie, 2026

Sf. Cuv. Mc. Evdochia; Sf. Cuv. Domnina

Duminica întâi din Post (*a Ortodoxiei*)

Evrei 11

²⁴ Prin credință Moise, când a crescut mare, n'a vrut să fie numit fiul fiicei lui Faraon,

²⁵ alegând ca mai bine să'ndure laolaltă cu poporul lui Dumnezeu decât să aibă desfătarea păcatului cea trecătoare;

²⁶ mai mare bogăție decât comorile Egiptului a socotit el ocară lui Hristos¹, fiindcă se uita'nainte, drept la răsplată.

[...]

³² Și ce să mai zic? Că timpul nu-mi va ajunge să vorbesc cu de-amă-nuntul de Ghedeon, de Barac, de Samson, de Ieftae, de David, de Samuel și de profeți,

³³ care prin credință au biruit împărății, au făcut dreptate, au dobândit făgăduințe, au astupat gurile leilor,

³⁴ au stins puterea focului, au scăpat de ascuțișul săbiei, s'au întărit din propria lor slăbiciune, s'au fă-

cut puternici în războaie, năvălirile vrăjmașilor le-au preschimbat în fugă,

³⁵ femei care și-au luat morții în-viați; iar alții au fost chinuiți, nevrând să primească eliberarea, pentru a-și dobândi una mai bună, învierea²;

³⁶ iar alții au suferit batjocoriri și bice, și chiar lanțuri și'nchisoare,

³⁷ au fost uciși cu pietre, sfârtecați, au murit uciși cu sabia, au pribegit în piei de oaie și'n piei de capră, strâmtorați, necăjiți, înjosiți,

³⁸ — ei, de care lumea nu era vrednică! — rățâcind în pustii, în munți, în peșteri și'n crăpăturile pământului.

³⁹ Și toți aceștia, deși primiseră bună mărturie pe temeiul credinței lor, n'au primit roadele făgăduinței³;

² Literal: o înviere mai bună.

³ În toată enumerarea de mai sus s'a observat izbitorul contrast dintre ceea ce li se făgăduise dreptilor și ceea ce au primit ei în realitate. Convingere care va fi temelia martirajului și nevoințelor creștine.

¹ Expresie citată din Ps 88, 50-51, unde se vorbește de ocară la care a fost supus Unsul (Hristosul) lui Dumnezeu.

⁴⁰ pentru că Dumnezeu prevăzuse pentru noi ceva mai bun, așa ca ei să nu ajungă fără noi la desăvârșire⁴.

Ioan 1

⁴³ A doua zi a vrut să meargă în Galileea și l-a găsit pe Filip. Și i-a zis Iisus: „Urmează-Mi!”

⁴⁴ Iar Filip era din Betsaida, din cetatea lui Andrei și a lui Petru.

⁴⁵ Filip l-a găsit pe Natanael și i-a zis: „Noi L-am aflat pe Acela despre Care au scris Moise în lege și profeții, pe Iisus, fiul lui Iosif din Nazaret”.

⁴⁶ Și i-a zis Natanael: „Din Nazaret poate fi ceva bun?...”. Filip i-a zis: „Vino și vezi!”

⁴⁷ Iisus l-a văzut pe Natanael venind către Dânsul și a zis despre el: „Iată într’adevăr israelit întru care nu este vicleșug!”

⁴⁸ Natanael l-a zis: „De unde mă cunoști?” A răspuns Iisus și i-a zis: „Mai înainte ca Filip să te fi chemat, te-am văzut când erai sub smochin”.

⁴⁹ Răspunsu-l-a Natanael: „Rabbi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Regele lui Israel!”

⁵⁰ Răspuns-a Iisus și i-a zis: „Pen-

tru că ți-am spus că te-am văzut sub smochin, de aceea crezi? Mai mari decât acestea vei vedea”.

⁵¹ Și i-a zis: „Adevăr, adevăr vă spun: De acum veți vedea cerul deschizându-se și pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se și pogorându-se peste Fiul Omului!”⁵

Tâlcuire

Nu uita cuvântul drept pe care l-ai spus lui Dumnezeu, înnoind legământul cu El, care fusese stricat, cu gând viclean, de către tine. Adu-ți aminte cum și de ce l-ai călcat și străduiește-te să te ferești de o nouă trădare. Nu sunt slăvite vorbele alese – slăvită e credințioșia. Oare a avea legământ cu împăratul nu e un lucru aducător de slavă? Cu cât mai multă slavă este deci în a avea legământ cu împăratul împăraților?! Dar slava aceasta se va prefăce în rușine, de nu vei fi credincios legământului. Câți oameni mari n-au fost slăviți de la începutul lumii, și toți au

⁵ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

⁴ Aceeași idee la Flp 3, 12.

fost slăviți pentru credincioșia în care s-au ținut, în ciuda marilor neazuri și nevoi pe care le-au avut de pățimit pentru aceasta: „Au suferit batjocuri și bătaii, ba chiar și lanțuri și închisoare; au fost uciși cu pietre, au fost puși la cazne, au fost tăiați cu fierăstrăul, au murit uciși cu sabia, au pribegit în piei de oaie și în piei de capră, lipsiți, strâmtorați, rău primiți. Ei, de care lumea nu era vrednică, au rătăcit în pustii, și în munți, și în peșteri, și în crăpăturile pământului... De aceea și noi, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii, să alergăm cu stăruință în lupta ce ne stă înaintea, cu ochii ațintiți asupra lui Iisus, începătorul și Plinitorul credinței noastre” (*Evr.* 11, 36-38; 12, 1-2).⁶

⁶ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an.*